Прво што је Божији Посланик, алејхисселам, искусио од објаве биле су истинити снови,

Од Аише, мајке верника, нека је Аллах задовољан њоме, преноси се: Прво што је Божији Посланик, алејхисселам, искусио од објаве биле су истинити снови, који би се испунили јасно као свитање. Потом је заволео самоћу и почео да се повлачи у пећину Хира, где је проводио дане у обожавању Бога и размишљању. Са собом би носио залихе за боравак, а када би их потрошио, враћао би се својој супрузи Хадиџи да се поново снабде за нови боравак. Једног дана, док је био у пећини Хира, дошао му је анђео и рекао: „Читај!“ Посланик је одговорио: „Не знам читати.“ Анђео га је снажно пригрлио док није осетио изнемоглост, а затим га пустио и поновио: „Читај!“ Посланик је опет одговорио: „Не знам читати.“ Анђео га је трећи пут загрлио, затим га пустио и рекао: „Читај у име Господара твога који ствара, ствара човека од заквачка! Читај, а Господар твој је Најплеменитији!“ (Ел-Алак, 1-3.) Посланик се вратио кући дрхтећи од страха и рекао Хадиџи: „Покријте ме, покријте ме!“ Покрили су га док се није смирио, а онда је рекао Хадиџи шта се догодило: „Страхујем за себе.“ Хадиџа му је одговорила: „Никада! Тако ми Бога, Аллах те никада неће понизити. Ти одржаваш родбинске везе, помажеш немоћнима, дарујеш сиромашне, гостопримљив си и помажеш у добрим делима.“ Затим је Хадиџа одвела Посланика код Вереке ибн Невфела, свог рођака који је био прихватио хришћанство у време незнабоштва. Он је читао Тору и Јеванђеље на хебрејском колико је могао, али је остарао и ослепео. Хадиџа му је рекла: „О сине мога стрица, послушај свог братанца.“ Верека је питао Посланика: „Шта си видео?“ Посланик му је испричао шта је доживео. Верека је рекао: „Ово је исти анђео који је сишао и за Мојсија. Да сам само млад и да доживим твоје време када ће те твој народ протерати!“ Посланик је питао: „Зар ће ме они протерати?“ Верека је одговорио: „Да, нико никада није дошао са оваквом поруком, а да му народ није постао противник. Ако доживим то време, помоћи ћу ти свим срцем.“ Међутим, Верека је убрзо преминуо, а објава је на неко време престала.

[صحيح] [متفق عليه]

Мајка верника Аиша, нека је Аллах задовољан њоме, испричала је да је прва објава којом је Божији Посланик, алејхисселам, започео била истинити снови. Сваки сан који би он уснио био је јасан као зора. Потом је заволео самоћу и почео да се повлачи у пећину Хира, где је проводио неколико ноћи у обожавању Бога, пре него што би се вратио кући. Са собом би носио залихе за боравак, а када би их потрошио, враћао би се својој супрузи Хадиџи, нека је Аллах задовољан њоме, да се поново снабде. Тако је чинио све док му није дошла истина, када је био у пећини Хира. Док је био у пећини, анђео Џибрил, нека је мир на њега, дошао му је и рекао: „Читај.“ Посланик, алејхисселам, одговорио је: „Не знам читати. Тада га је анђео снажно пригрлио и

стегао све док није осетио изнемоглост, а затим га пустио и поново рекао: „Читај“. Посланик је поново одговорио: „Не знам читати. Анђео га је поново пригрлио други пут, све док није осетио изнемоглост, а затим га пустио и рекао: „Читај.“ Посланик је опет одговорио: „Не знам читати.“ На крају, Џибрил га је трећи пут снажно стегао, затим га пустио и рекао: „Читај у име Господара твога који ствара, ствара човека од угрушка! Читај, а Господар твој је Најплеменитији!“ (Ел-Алак, 1-3) Посланик, алејхисселам, вратио се са ајетима, срце му је дрхтало од страха од смрти. Ушао је код своје супруге, мајке верника, Хадиџе бинт Хувејлид, нека је Аллах задовољан њоме, и рекао: „Покријте ме, покријте ме!“ Они су га покрили док се није смирио и страх је прошао. Тада је испричао Хадиџи шта се догодило и рекао: „Страхујем за себе, бојим се да ћу умрети.“ „Никада! Тако ми Бога, Аллах те никада неће осрамотити. Ти одржаваш родбинске везе, помажеш слабима који се не могу сами снаћи, дарујеш сиромашне који немају ништа, дајући им оно што нико други не даје. Ти си гостопримљив и подржаваш и подржаваш истину.“ Хадиџа је потом повела Посланика, алејхисселам, код Вереке ибн Невфела ибн Еседа ибн Абдул-узза, свог рођака. Верека је био човек који је напустио незнабоштво и прихватио хришћанство. Читао је Јеванђеље на хебрејском језику, пишући од њега онолико колико је Аллах хтео. Био је стар човек који је изгубио вид. Хадиџа му је рекла: „О сине мога стрица, послушај свог братанца.“ Верека је рекао: „О сине мог братанца, шта си видео?“ Посланик, алејхисселам, испричао је Вараки све што је видео. На то му је Верека рекао: „Ово је Џибрил, који је сишао и Божијем посланику Мојсију, мир на њега. Ох, да сам у твоје време млад и снажан! Волео бих да сам жив када те твој народ буде протерао.“ Посланик је упитао: „Зар ће ме они протерати?“ Верека је одговорио: „Да, нико никада није дошао с поруком сличном твојој, а да није био узнемираван и нападан. Ако доживим твоје време, помагаћу ти снажно и безусловно.“ Међутим, убрзо након тога, Верека је преминуо, а објава је на неко време престала.

http://sunnah.global/hadeeth/sr/show/66303